

Taler nævnte, at der er lige lang Opsigelsesfrist for begge Parter. Og hvis man kommer til det Resultat, at en saadan Forandring lader sig indføre uden nogen særlig Fare for Overformynderiet eller andre Mlemper, saa vil jeg være tilbøielig til at træffe de fornødne Foranstaltninger ad administrativt Veie. Det er jo selvfølgelig tilrådeligt ad administrativt Veie at gjøre en Forandring i denne Anordning, som ogsaa kun er en administrativ Bestemmelse. Det skal jeg derfor nok skaffe Rede paa, inden denne Sag kommer til 3die Behandling.

Berg: Dette Punkt, som nu er behandlet her, var et af dem, jeg omtalte ved Sagens 1ste Behandling. Jeg vilde gjerne spørge Ministeren yderligere, om han mener at ville give en saadan mulig Bestemmelse om Ligestilling for Debitor og Kreditor med Hensyn til Opsigelse af et Laan tilbagevirkende Kraft, og saaledes, at det ikke blot kommer til at gjælde for Overformynderiets Midler, men ogsaa for de Midler, der omhandles i Loven af 2den Februar 1870: De offentlige under Justitsministeriet staaende Midler. I saa Fald vilde Bestemmelsen selvfølgelig faae en langt større Betydning end naar den blot kom til at gjælde for Overformynderiets Midler. Jeg mener, at hvis bekræftende Svar derpaa fremkommer under 3die Behandling, da vil det, om det end ikke er af nogen væsentlig Indflydelse, dog muligvis give nogen større Garanti for, at der ikke tabtes for meget for Debtors Vedkommende ved § 2. — Jeg har undladt at stille Endringsforslag til 2den Behandling efter den Stilling, det høie Thing indtog: Ikke at ønske Spørgsmaalene behandle i Forbindelse med Loven angaaende Overformynderiet, selv om de kun førte til en Fremstilling af Ønsker om Forandringer i denne Lov i en Betænkning. Jeg skal kun sige, at der, siden Loven kom ud i adskillige Aar i Folkethinget har været Ønske om en stærkere Kontrol med Regnskabsvæsenet vedkommende Overformynderiet. Den daværende Justitsminister satte sig derimod, idet han mente, at den Bestemmelse i Loven, der midlertidig forpligter Staten til at garantere, ikke var tilstrækkelig til at føre Regnskabet ind under Statsrevisionen. Det er muligt, at den samme Mening herfter endnu baade hos Regjeringen og hos Flertallet, som da fandt Sted, men en fornyet Overveielse af dette Spørgsmaal vilde ikke have været overflødig, og særlig af Ønskerne med Hensyn til Laanebestyrelsernes fremtidige Sammenfætning. Naar vi en Gang komme til at faae saadanne Ønsker realiserede, vil der jo

heller Intet være i Veien for under en saaglig Periode at komme frem med det. Smidlertid har Thinget paa en saa eklatant Maade som muligt afvist Forhandling om en Slags Revision af Overformynderiloven eller blot en Fremstilling af Ønsker vedkommende Overformynderiloven i Forbindelse med denne Sag. Jeg har altsaa ingen Opfordring til at gaa nærmere ind derpaa. Denne Afvisning maa staa for Thingets Regning; men det Spørgsmaal, som nu er omtalt her og fremsført af mig ved 1ste Behandling, vilde jeg uregtelig meget ønske, navnlig i disse Konverteringstider, maatte finde en heldig Afgjørelse i den Retning, at der blev $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse fra Debtors og Kreditors Side med tilbagevirkende Kraft for de alt eksisterende Dokumenters Vedkommende.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2481).

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til tredje Behandling indlaldtes til førstkommande Lørdag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Ansættelse af en Straffedommer i Frederiksberg Virk.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Schiøtz: Jeg maa erkjende, at der i dette Forslag, som det er fremsat af Justitsministeren, er taget Hensyn til de Betæneligheder, der fremkom fra en æret Landsthingsmand i Fjor, og til Udtalelser fra Folkethingets Udvalg ligeledes i Fjor. Det eneste Punkt, hvor Grundlovsparagrafen jo ikke er fuldstændig gennemført, er i Lovforslagets § 4, hvor Strafferezekution paalægges Straffedommeren, men jeg kan godt indrømme, at overveieende Hensigtsmæssighedshensyn tale for, i alt Fald foreløbig, at henlægge Strafferezekutionen til ham, og jeg har derfor ikke nogen videre Endviding